

for en saadan Bestemmelse, at Embedsmænd ikke skulle have Tilladelse til at være Rigsdagsmænd. Ganske samme Standpunkt indtager jeg overfor Ordener og Titler. Jeg mener, at det er urigtigt, at Embedsmænd faa Ordener og Titler, fordi jeg mener, at Regeringen kan belønne de Embedsmænd, som ere dens tro Tjenere, paa en saadan Maade, at det kan virke uheldigt. Jeg tror, at hvis de Herrer, som faa med denne Sag at gøre, først og fremmest vilde tage dette Spørgsmaal op i Udvalget og stille Forslag om, at Embedsmænd ikke maatte modtage Ordener, vilde de kunne opnaa noget; thi det er ganske i Konsekvens med, at Embedsmænd under deres Embedsgerning ikke maa modtage Titler. Naar man hævder, at en Embedsmand ikke maa modtage Titler, saa kan det i det hele heller ikke forsvares, at han modtager en Orden. Nu skal jeg sige, at med Hensyn til Ordener er det saaledes, at den menneskelige Forfængelighed har jo altid været stor; Folk ville gerne paa en eller anden Maade have et Tegn paa, at de have udmærket sig frem for andre. Nu er det selvfølgelig ikke min Mening i nogen Maade at tro, at de Mænd, som bære Ordener, skulde være mere udmærkede end andre Mennesker, som ikke bære Ordener. Men jeg vil dog kun fremhæve en lille Ting, som har forbauset mig, og det er, at naar man her meget fremhæver et Land som Svejts som et Mønsterland, saa vil jeg sige, at jeg ikke har set noget Land, hvor Folk bære saa mange Medailler som i Svejts. Jeg har rejst en hel Del i Svejts, og det er ganske vist der forbudt Folk at bære Ordener, men saa have de til Gengæld en Masse Gymnastikforeninger, Skytteforeninger o. s. v., hvor de faa en Masse Medailler, og disse Medailler gaa de alle sammen med, og de ere altsaa paa en vis Maade meget dekorerede dernede. Dette viser jo, at den menneskelige Forfængelighed er stor. Den menneskelige Forfængelighed giver sig Udslag paa mange andre Maader. Jeg kan saaledes nævne, at oppe i Grønland bære Kvinderne et synligt Tegn paa, at de ere kyske; de kyske Kvinder gaa med et rødt Baand om Haaret til Adskillelse fra dem, som have ført et mindre dydigt Liv; de holde af i deres Ydre at bevise, at de have ført et kysk Liv. Saaledes kan der jo gives mange forskellige Udslag, som vise, at det er nu en Gang noget, som ligger i den menneskelige Natur, at de holde af at

visse eller bære synlige Tegn paa, at de i visse Retninger adskille sig fra andre, men der kan selvfølgelig fornuftigvis ikke være nogen anden Mening om den Ting, end at jo mere vi komme væk fra dette, desto bedre er det, jo mere man kan kæmpe mod den menneskelige Forfængelighed, desto bedre er det, jo mere man kan komme dertil, at man ikke gennem saadanne Foranstaltninger opelsker Snobberi, desto bedre vil det være. Derfor føler jeg mig aldeles ikke i nogen Henseende truffen af de godmodige Stiklerier, der kom til mig fra det ærede Medlem for Skive (Carl Hansen); i alt Fald kan jeg meget godt stemme for et Forslag om Afskaffelse af Adel, Titler, Ordener og Rang, og jeg kan ogsaa meget godt stemme for et Forslag, hvor det særlig blev forbudt Embedsmænd at modtage Ordener.

Zahle: Angaaende det foreliggende Forslag kan jeg henholde mig til de Udtalelser, jeg fremsatte i Fjor. Jeg vilde ikke have begæret Ordet, hvis jeg ikke ved en Afbrydelse overfor det ærede Medlem for Slagelse (Lange) var kommen til at fremkalde en Begrundelse af hans Standpunkt, som efter min Mening er saa forkert, at man maa protestere derimod. Det ærede Medlem for Slagelse sagde, at han ikke vilde modsætte sig, at man sendte dette Forslag i et Udvalg, skønt han følte sig overtydet om, at der ikke vilde komme noget Resultat ud af dette Udvalgs Arbejde. Jeg tillod mig da at tilraabe det ærede Medlem, om han vilde sige Grunden dertil, og saa svarede det ærede Medlem nogle Ord, hvis Mening var den, at der ikke kunde blive noget ud af det, fordi det at uddele Ordener var en Ret, Kongen havde, og den maatte Kongen beholde, og han giver paa den Maade Kongehuset Skylden for, at der ikke kan blive noget ud af denne Sag. Det, tror jeg, er ganske urigtigt. Det er vel sandt, at det er et kongeligt Prærogativ at uddele Ordener og Titler, men det er og bliver dog vist en næsten undtagelsesfri Regel, at Dekorationer tildeles efter en Ministers Indstilling, eller maaske er det en ganske undtagelsesfri Regel. Hvis man nu her bestemt krævede et Forslag gennemført, som fuldstændig med et Slag afskaffede al Adel, Titler og Ordener, og man slet ikke vilde gaa ind paa nogen Forhandling denne Sag angaaende, saa er det jo muligt, at det vilde møde meget